

4. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання.

Література

1. Петрик М.Г., Кузьмін В.А. Аудит: законодавче регламентування, історичні аспекти та проблеми розвитку в Україні //Бухгалтерський облік і аудит – №8-9 – 2016 р. 2. Кулаковська Л. П., Піча Ю. В. Організація і методика аудиту: Навч. посіб. – К.: Каравела, 2015. – 568 с. 3. Редько О. Вітчизняний аудит, вибір вектора розвитку. // Бухгалтерський облік і аудит. – 2016.

Михалик М.В.,

студ. гр. ОП-34,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Чубай В.М.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОЦІНЮВАННЯ АУДИТОРСЬКОГО РИЗИКУ: ЕТАПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ

Опираючись на статистичні дані, щодо зростання попиту на аудиторські послуги протягом 2015-2018 років, можна впевнено стверджувати, що тематика оцінювання аудиторського ризику є досить актуальною. Звертаємо увагу на те, що аудиторській діяльності, як і будь-якому виду підприємницької діяльності, притаманні певні специфічні ризики, управління якими необхідно оптимізувати. З метою попередження помилок і раціонального планування подальших дій, які повинні бути як ефективними, так і результативними, аудитор попередньо ознайомлюється із даними, що знаходяться в публічному доступі.

Питанню оцінювання аудиторського ризику присвячено чимало наукових праць, зокрема дослідження таких науковців як Загородній А.Г., Овчарик Р.Ю., Петрик О.А., Пилипенко Л.М., Редько К.О., Рудницький В.С. Проте, у кожного автора прослідковується спільний підхід до необхідності застосування ієрархічності інформації, двоетапного наповнення інформаційного масиву щодо рівня аудиторського ризику, а також можливості коригування попереднього плану роботи аудитора безпосередньо в процесі оцінювання аудиторського ризику.

Очевидна тенденція щодо зростання відповідальності аудитора за якість прийняття і виконання аудиторських завдань, зокрема й внаслідок законодавчих змін. З огляду на це модель оцінювання рівня аудиторського ризику на

основі якісних характеристик втрачає свою актуальність, а методи кількісного оцінювання потребують суттєвого вдосконалення.

Підтримуємо думку науковців, які при оцінюванні ризику контролю рекомендують крім дослідження системи бухгалтерського обліку та системи внутрішнього контролю, ще й аналізувати правильність результатів зовнішнього контролю і їх врахування на підприємстві у відповідних звітних періодах. Оцінюючи ж ризик невиявлення (значення якого не може дорівнювати нулю), на сьогодні необхідно враховувати крім ризику неправильного використання аналітичних процедур і неефективного тестування заходів контролю, ризику помилкового визначення обсягу вибірових досліджень в аудиторській перевірці, ще й вплив на процес і результати аудиту рівня комп'ютеризації більшості процесів у сфері виробництва, торгівлі та надання послуг, зокрема у веденні обліку та формуванні звітності. Оскільки вона призводить до появи нових чинників, які впливають на ризик невиявлення. Крім того частину роботи аудитора, цілком може замінити комп'ютерна інформаційна система, яка зокрема може: виявляти тенденції в діяльності підприємства, встановлювати нехарактерні і підозрілі відхилення шляхом співставлення фактичних, відображених в обліку та звітності і планових значень показників, збільшувати обсяг вибірки і тим самим зменшувати рівень ризику невиявлення.

В свою чергу, є певні особливості, які притаманні лише аудиторам, і жодне програмне забезпечення не здатне замінити професійного судження, а також, набутого роками, досвіду. Крім того, варто зауважити, що часткова заміна аудитора комп'ютером, спричинить і значні фінансові витрати на безперебійне оновлення функціонування програмного забезпечення.

Процедуру оцінювання аудиторського ризику слід розглянути в розрізі наступних етапів:

- Визначення орієнтовної оцінки можливого аудиторського ризику на основі обмеженого інформаційного потоку, сформованого із зовнішніх джерел, опублікованої звітності, даних із ЗМІ тощо;
- Формування чіткого плану оцінювання аудиторського ризику, переліку процедур, що необхідні для виконання даного завдання, узгодження окремих моментів із клієнтом і укладання договору;
- Глибоке дослідження і аналіз особливостей підприємства та сфери його діяльності. Значну увагу на цьому етапі слід приділити вивченню ринку на якому функціонує замовник. Крім того, слід ознайомитись з системою внутрішнього контролю, групами типових операцій, а також з оборотами по рахунках бухгалтерського обліку;
- Застосування відповідних аудиторських процедур з визначення достовірного рівня аудиторського ризику, рівня суттєвості помилок

тощо, а також оцінювання доцільності проведення альтернативних етапів перевірки;

- Дослідження виявлених, під час аудиту, нових обставин та факторів, що прямо чи опосередковано чинять вплив на рівень аудиторського ризику конкретної аудиторської перевірки;
- Коригування плану, програм, аудиторських процедур у випадку зміни рівня аудиторського ризику і його складових чи встановлення неефективності раніше виконаних аудиторських процедур.

Отже, такі фактори як складність бізнесу, жорстка конкуренція на ринку, відсутність достатніх стимулів у бухгалтерів підприємства розвиватись в професійному напрямку і спокуса до вчинення шахрайських дій, можуть вплинути на адекватність, висловленої аудитором, думки.

Пристапляк І. П.,

студ. гр. ОП-33,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Грицай О.І.

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗОВНІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Сьогодні податкові надходження є основним джерелом доходів держави. Велику частку податкових надходжень займає податок на додану вартість (ПДВ). Існує багато суперечностей щодо цього податку: його справедливості, форми стягнення, та загалом його необхідності.

Якщо розглядати податкову систему України в цілому, то податок на додану вартість заслуговує на найбільшу увагу, оскільки він є основним джерелом наповнення Державного бюджету України і в той же час одним із найбільш корумпованих податків України. ПДВ в Україні є стабільним джерелом доходів Державного бюджету. Це зумовлено тим, що він є податком на споживання, і кінцевий споживач є платником цього податку [1, с.92].

Від перших наукових розробок стосовно ПДВ ще на початку 20 століття і до нашого часу, ПДВ був прийнятий більш ніж у 140 країнах і становить приблизно 20 відсотків від світового податкового надходження. Як відомо, наявність цього податку є однією з обов’язкових умов вступу країн до Європейського Союзу.

Функціонування ПДВ в Україні породжує велику кількість проблем для системи державних фінансів. З одного боку, він має переваги разом з іншими